

Vergaderjaar 1989–1990

19 976

Wijziging van de civiele kantongerechtsprocedure

Nr. 11

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 13 februari 1990

Het gewijzigd voorstel van wet (stuk nr. 8 herdruk) wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel I, onderdeel A

1. In de aanhef van dit onderdeel wordt «met uitzondering van de artikelen 123 en 124» vervangen door: met uitzondering van de artikelen 122–124

2. In het eerste lid van artikel 97 wordt na «68,» ingevoegd: eerste en tweede lid,

3. In het eerste lid van artikel 104 wordt «door middel van een formulier» vervangen door: door toezending aan de gedaagde van een door de eiser ingevuld formulier

4. In het eerste lid van artikel 105 vervalt «in de dagvaarding aangeduide» en wordt voor «mondeling» ingevoegd: «, vermeld in het exploit of op het formulier,»

5. In het eerste lid van artikel 106 vervalt «in de dagvaarding aangeduide» en wordt na «terechtzitting» ingevoegd: «, vermeld in het exploit of op het formulier,»

6. In artikel 110 wordt «rechter» vervangen door: kantonrechter

7. In artikel 112, tweede lid, wordt «verzoek» vervangen door: vordering

8. Artikel 113 wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste en tweede lid wordt «het verzoek» telkens vervangen door: de vordering, en wordt «gedaan» telkens vervangen door: ingesteld

b. In het eerste lid vervalt «in de dagvaarding aangeduide» en wordt na «terechtzitting» ingevoegd: «, vermeld in het exploit of op het formulier.»

c. Het derde lid komt te luiden:

3. Op de oproeping in vrijwaring en op het antwoord van de waarborg zijn de artikelen 103 tot en met 108 van overeenkomstige toepassing.

9. In het eerste lid van artikel 114 wordt «het verzoek» vervangen door: de vordering, en wordt «gedaan» vervangen door: ingesteld

10. Artikel 115 wordt als volgt gewijzigd:

a. De eerste zin komt te luiden: De vorderingen bedoeld in de artikelen

112, tweede lid, 113 en 114, eerste lid, geschieden schriftelijk.

b. In de derde zin wordt «de beslissing» vervangen door: het vonnis

11. Artikel 116 wordt als volgt gewijzigd:

a. In het eerste lid wordt «aan de kantonrechter verzoeken een voorlopige voorziening te treffen» vervangen door: vorderen dat de kantonrechter een voorlopige voorziening zal treffen

b. In het tweede lid wordt na «wie» ingevoegd: in de hoofdzaak

c. In het derde lid komt de eerste zin te luiden: De wederpartij wordt opgeroepen teneinde te worden gehoord.

d. Het vierde lid vervalt. Het vijfde, zesde en zevende lid worden vernummerd tot vierde, vijfde en zesde lid.

e. In het vierde lid (was vijfde lid) wordt «verzoek om» vervangen door: vordering tot

f. Het vijfde lid (was zesde lid) komt te luiden:

5. De partij tegen wie een vordering tot het treffen van een voorlopige voorziening is toegewezen en die zich met dat vonnis niet kan verenigen, kan binnen veertien dagen na zijn dagtekening een daartoe strekkende schriftelijke verklaring indienen. Wordt een zodanige verklaring ingediend, dan verliest het vonnis zijn kracht:

a. indien nog niet in de hoofdzaak was gedagvaard en deze dagvaarding achterwege blijft: vier weken na zijn dagtekening;

b. indien de hoofdzaak ophoudt aanhangig te zijn voordat de kantonrechter daarin bij eindvonnis heeft beslist: op dat tijdstip.

B. Artikel I, onderdeel B

In onderdeel g wordt «tweede lid» vervangen door: eerste lid

C. Artikel II

In onderdeel S, punt 1, wordt «eerste volzin» vervangen door: tweede volzin

D. Artikel V

In het voorgestelde nieuwe vijfde lid van artikel 11 van de Wet tarieven in burgerlijke zaken wordt «indien de zaak uiterlijk onmiddellijk na de eerste uitroeping ter terechtzitting wordt ingetrokken» vervangen door: indien de eiser onmiddellijk na de eerste uitroeping ter terechtzitting en voordat is geantwoord afstand der instantie doet

E. Artikelen XI en XII nieuw

Na artikel X worden, met vernummering van de artikelen XI en XII tot XIII en XIV, twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XI

Indien de Invoeringswet Boeken 3-6 Nieuw B.W. (eerste gedeelte), Stb. 1986, 295, in werking treedt na het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, wordt Hoofdstuk I van eerstgenoemde wet als volgt gewijzigd:

A. Artikel II wordt als volgt gewijzigd:

1. De wijziging van artikel 98 wordt vervangen door:

In artikel 98 lid 1 wordt «onroerend goed» vervangen door: onroerende zaken, en wordt «het goed» vervangen door: de zaak

2. In de wijziging van artikel 99 wordt het cijfer 99 vervangen door 101

3. De wijzigingen van de artikelen 117, 125, 125j, 125k en 125w vervallen

4. «De artikelen 123 en 124 vervallen.» wordt vervangen door: De artikelen 122–124 vervallen.

b. Artikel III wordt als volgt gewijzigd:

1. In de gewijzigde tekst van artikel 126 lid 8 wordt na «de zaak» ingevoegd: of het grootste gedeelte daarvan

2. De wijziging van artikel 126 lid 9 vervalt.

3. In artikel 479f vervalt: «volgens de wijze van procederen in zaken betrekkelijk tot een arbeidsovereenkomst»

ARTIKEL XII

Indien de Invoeringswet Boeken 3-6 Nieuw B.W. (eerste gedeelte), Stb. 1986, 295, in werking is getreden voor het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, worden de wijzigingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, zoals vastgesteld in de onderdelen A en B van artikel I van deze wet, als volgt gewijzigd:

A. In de aanhef van onderdeel A vervalt «, met uitzondering van de artikelen 122-124,»

B. In artikel 98, eerste lid, wordt «onroerend goed» vervangen door: onroerende zaken, en wordt «het goed» vervangen door: de zaak

C. Het tweede lid van artikel 101 komt te luiden:

2. Een natuurlijke persoon kan slechts als gemachtigde optreden, als hij meerderjarig is.

D. Onderdeel B i (wijziging van artikel 126, achtste lid) komt te luiden:

i. In het achtste lid van artikel 126 wordt na «de zaak» ingevoegd: of het grootste gedeelte daarvan

TOELICHTING

Algemeen

De nota naar aanleiding van het eindverslag, die op 14 juli 1989 door de toenmalige Minister van Justitie werd ingediend, dateert al weer van meer dan een half jaar geleden. Intussen zijn nog enige artikelen verschenen waarin is gereageerd op de laatste Kamerstukken en in het bijzonder op de door de toenmalige Minister van Justitie bij nota van 28 februari 1989 voorgestelde wijzigingen. Ik doel op het artikel van mr J. ten Berg-Koolen in NJB 1989, p. 1578, dat van P. van Gorkum in de Gerechtsdeurwaarder 99-9, en dat van de Koninklijke Vereniging van Gerechtsdeurwaarders in hetzelfde blad nr 99-8 en 10-1. In deze artikelen is gewezen op enige onvolkomenheden in het onderhavige voorstel. Voorts is het inmiddels wenselijk om in het wetsvoorstel bepalingen op te nemen ter afstemming op deel 1 van de Invoeringset Nieuw Burgerlijk Wetboek (Wet van 7 mei 1986, Stb. 295). Nu het wetsvoorstel nog bij de Tweede Kamer aanhangig is, grijp ik, mede ter voorbereiding van de openbare behandeling, dan ook gaarne de gelegenheid aan nog met enige wijzigingsvoorstellen te komen.

Deze zijn in het algemeen slechts van redactionele en/of technische aard.

Onderdeel A

1. Terecht wijzen de Gerechtsdeurwaarders (De Gerechtsdeurwaarder, januari 1990, blz. 15) erop dat, zolang de artikelen 123 en 124 nog blijven gelden, ook artikel 122 – waarnaar artikel 123 verwijst – gehandhaafd moet blijven.

2. Zoals hieronder onder punt 7 zal worden toegelicht, wordt voorgesteld artikel 113, derde lid, van het wetsvoorstel zodanig te wijzigen dat dagvaarding in vrijwaring desgewenst ook kan geschieden op de wijze voorzien in artikel 104, dat wil zeggen door toezending door de griffie van de waarborg van een formulier dat door de oproepende partij is ingevuld en ingediend. In verband daarmee kunnen het derde, vierde en vijfde lid van artikel 68 hun gelding beter behouden.

3-5 en 8b. De voorgestelde wijzigingen zijn ingegeven door een, zij het niet geheel identieke, suggestie van redactionele aard van mevrouw Ten Berg-Koolen (blz. 1580, eerste kolom). Op deze wijze wordt verduidelijkt dat in dit wetsvoorstel de term «dagvaarding» betrekking heeft op de oproeping en niet op het document waarin deze wordt neergelegd. Het lijkt mij juist in de wetstekst consequent vol te houden dat ook in het geval van een oproeping van de gedaagde door toezending aan hem het ingevulde formulier sprake is van «dagvaarding».

6. Rechter moet zijn: kantonrechter (mevrouw Ten Berg-Koolen, blz. 1582).

7, 8a, 9 en 10. De incidenten, geregeld in de artikelen 112-114, vangen in de terminologie van het wetsvoorstel aan met een «verzoek» en eindigen met een «beslissing» van de rechter (artikel 115). Mevrouw Ten Berg-Koolen heeft voorgesteld deze termen te wijzigen in «eis» of «vordering» resp. «vonnis» (blz. 1581). Deze suggestie neem ik gaarne over. Inderdaad kan op die wijze beter uitgedrukt worden dat het hier gaat om incidentele vorderingen (vgl. ook de overigens hier niet toepasselijke artikelen 247-249 Rv) en om tussenvonnissen. Bij die laatste blijft dan wel de bijzonderheid gelden van de te handhaven laatste zin van artikel 115, dan geen rechtsmiddelen openstaan.

8c. Zowel de Gerechtsdeurwaarders als mevrouw Ten Berg-Koolen wijzen erop dat het voorschrift dat de waarborg per se bij deurwaarders-exploit moet worden opgeroepen niet goed aansluit bij de artikelen 103 en 104. De voorgestelde wijziging strekt ertoe deze incongruentie op te heffen.

11. Artikel 116.

De voor het eerste en het vierde (was vijfde) lid voorgestelde wijzigingen sluiten aan op de wijzigingen, hierboven besproken onder 7, 8a, 9 en 10.

In het tweede lid wordt een kleine verduidelijking voorgesteld.

De voor het derde en vierde lid voorgestelde wijzigingen vloeien deels nog voort uit de invoeging van het adjectief «spoedeisende» in het eerste lid, voorgesteld in de nota van wijziging van 28 februari 1989. Destijds is over het hoofd gezien dat daardoor de vraag rees, wat dan nog het verschil is tussen «spoedeisende zaken» en «gevallen van onverwijld spoed». Teneinde de rechtspraktijk niet met de oplossing van dat dilemma te belasten, wordt thans voorgesteld de zinsnede «Behoudens gevallen van onverwijld spoed» in het derde lid te schrappen. Een dergelijk voorbehoud komt ook in artikel 289 Rv. niet voor. In verband met deze schrapping kan ook het vierde lid, dat aan dit voorbehoud een uitwerking gaf, worden gemist.

In het vijfde lid (was zesde lid) tenslotte wordt verduidelijkt op welk moment het vonnis, houdende een voorlopige voorziening, haar werking verliest. Ook wordt, naar aanleiding van een opmerking van de Gerechtsdeurwaarders, in de aanhef van dit lid verduidelijkt dat alleen aan degene tegen wie de vordering tot het treffen van de voorlopige voorziening is

toegewezen, en dus niet degene die die vordering instelde en wiens vordering vervolgens geheel of gedeeltelijk werd afgewezen, de schriftelijke verklaring kan indienen met het in dit lid aangegeven rechtsgevolg.

Onderdelen B en C

Twee kleine onnauwkeurigheden worden gecorrigeerd.

Onderdeel D

De voorgestelde wijziging in het vijfde lid van artikel 11 van de Wet tarieven in burgerlijke zaken is ingegeven door de opmerking dienaangaande van de Gerechtsdeurwaarders in de Gerechtsdeurwaarder, blz. 6. Het is juist dat teruggave van griffierecht niet passend is vanaf het moment dat de gedaagde heeft geantwoord. Een schriftelijk antwoord van de gedaagde kan ook al voor de eerste uitroeping ter terechtzitting worden ingediend. De zaak kan vanaf dat moment niet meer eenzijdig worden ingetrokken; vgl. het ook ten deze toepasselijke artikel 277, tweede lid, Rv. Verduidelijkt is daarom dat de intrekking (terminologisch is het beter in aansluiting op artikel 277 e.v. te spreken van «afstand der instantie») – uiteraard – niet kan plaatsvinden als al is geantwoord.

Onderdeel E

In de nieuwe artikelen XI en XII wordt het wetsvoorstel, zoals gezegd, afgestemd op het eerste deel van de Invoeringswet. Het was nodig daarbij met twee mogelijkheden rekening te houden: het geval dat de Wet van 7 mei 1986, Stb. 295, later (artikel XI) en het geval dat die wet eerder (artikel XII) in werking treedt dan de Wet waartoe het onderhavige wetsvoorstel in geval van aanvaarding door de Staten-Generaal zal worden verheven. De wijzigingen zelf behoeven gezien hun vanzelfsprekend en technisch karakter geen toelichting.

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto